

GUNVOR-----!

CH 1

På väg in till Marseille there was a vision of a blond woman that was to follow me. It was 1 maj och det var vår och sommar i Marseille och inte mindre i Paris dit vi ankom dagen efter. Det blev en sista dag samman med mina vänner från båten och nästa afton var jag på tåget till Köpenhamn och så hem till Sverige och Uppsala.

Det var underbart att vara tillbaka och jag tittade och tittade. Jag trodde att jag uppnått visionen när jag mött en VACKER norsk flicka men det var det att hon var mera brunett än blondin och hon inte föll helt i min smak. Ett möte och en träff bevisade att hon inte sammanföll med visionen.

Jag tittade vjdare och tyckte väl att jag skymtade henne på stan och på en stuentdans. Som sommaren gick blev väl

visionen nämast glömd när jag vistades på Lagmansön och vidare sökte jobb i Stockholm, bland annat i utrikesförvaltningen.

Så hände det på höstkanten, närmare bestämt 10 november 1955, att jag blev uppringd av nämnda förvaltning och fick beskedet att jag inte fått den attachétjänst jag sökt.

Jad tog väl beskedet hårt, men den som tog det hårdare var min broder Sigurd som omedelbart inbjöd mig att komma med till middag på Skarholmen., en dansrestaurang utanför Uppsala.

Det ville sig att det var 10 november och att ett 10-tal sjuksystrar med mer eller mindre skånsk bakgrund kommit dit för att fira Mortens Gås. Bland dem fanns Gunvor Ström och visionen utan att jag tänkte på det. Kontakt gjordes under dans som följde maten och Sigurd var lika förtjust som jag.

Kvällen fick sitt slut och alla gjorde sig redo att gå. Då hände något som överraskade

oss. Där kom denna Gunvor Ström fram till vårt bord och hälsar på oss och presenterar sig. Vi kom väl av oss men jag glömde inte att be om hennes telefonnummer. som jag skrev ned i handen. Så skildes våra vägar för första gången. På vägen hem sa jag till min bror: "Är hon ledig, är det ett mirakel!"

GUNVOR

CH. 2

Jag väntade inte länge, Redan nästa måndag var jag på telefonen. Kontakt var knuten mellan hennes bostad på Vaksalagatan 37 och min på Dragarbrunnsgatan 63. Det var bara järnvägen oss emellan och ca 20 minuter. Hon hade en äldre tant Svea som värdinna liksom jag hade en äldre tant Anna. Jag var snabbt accepterad av tant Svea.

Det blev en rutin, Kaffe inne på Guvors lilla rum i Gunvors medhavda porslin inburen från tant Sveas kök och sedan iväg till kvällens film. Detta var ju före TV:s tid, Det blev Vaksalagatan ned före och Vaksalagatan upp efter filmen.

Snart blev det omväxling i rutinen. Det blev restaurangbesök och så besök hemma hos mig där hon fick beundras av mina vänner i studentvärlden. Det blev promenader i det snart rådande vintervädret i vilket vi snart båda var förkylda.

Rutinen rullade vidare. Snart planerades besök hos våra familjer. Först kom besöket till min familj och Lagansön, Det var tidig sommar 1956. Detta besök var lika oförgömligt spännande som det följande besöket till familjen Ström och Vinnö senare på sommaren. Vi kände oss välkomna på ömse håll.

Det rullade vidare, Det gick till förlovning i februari 1956 (23 februari) då jag var anställd som lärare vid Åsa folkhögskola i Sködinge , och till giftermål i augusti 1957 (31 augusti) i Uppsala. Det följdes av bröllopsresa till gondolen i Venedig.

Hela resan oroade sig Gunvor för var vi skulle bo vid hemkomsten och som gifta. Märkligt nog gjorde jag inte det. Men en glad Gunvor blev det när vi mötte beskedet i Wien på återresan från pastor Erik Haglund att en enrummare fanns bokad för oss på Kungsgatan 30A i Uppsala.

GUNVOR

CH 3

Gunvor blev husmor och hon älskade det. Hon förklarade också att hon inte gift sig för att arbeta. Därvid menade hon att gå ut och arbeta, inte hushållsarbete. Att vara husfru

räknades inte, det var inte arbete, Så hon lämnade arbetet på sjukhuset och hängav sig jobbet hemma som husmor. Och det var fullt naturligt ännu på 60- och 70-talet. Hon kritiserades inte för det

Jag blev inte lidande. Det som jag var van vid från min barndom fortsatte. Ordning och reda i huset, mat på bordet vid fasta tider, kläder på plats osv. Under mer än 55 år åtnjöt jag hennes husmorservice och jag kunde aldrig klaga.

Men ännu mer iögonfallande var hennes ekonomiska sinne. Jag hade dock blott en sekreterarlön vid min anställning i utrikesförvaltningen. Från den dag vi var gifta tog Gunvor hand om min lön och banken med min sporadiska insyn. Jag vet inte hur hon gjorde det men den dag jag skulle på min omfattande resa från Uppsala till Berkeley presenterade hon biljetten eller snarare biljetterna som omfattade både båten till New York och sedan tåg från New York via Washington till Berkeley. Pengar till detta hade hon sparat in på den lön som

kommit mig till pass från september 1957 och under 1958. Jag hann aldrig tacka för en otrolig gåva då men gör det nu. Vid avresan i december 1958 bar jag sålunda i min ficka biljetter för resa med tåg, båt, och igen tåg från Uppsala till Berkeley förberedda och betalade av GUNVOR.

Det som komplicerade allra först var att jag snart efter återkomsten från bröllopsresan blivit avskedad. Min sista arbetsdag skulle bli den 19 mars. När jag kom hem med beskedet grät Gunvor. Men ödet var bestämt på min och vår sida: Någon dag senare meddelades det i Dagens Nyheter att jag tilldelats det stora Amerika-stipendiet för studier vid University of California i Berkeley. Det gjorde intryck. Både på oss och på min arbetsplats. Det var strax ingen fråga längre om avsked och nu tom uppskattades min insats. Jag blev till årets slut.

Det som sedan komplicerade saken redan från början var att Gunvor tidigt på hösten upptäckte att hon var gravid. Detta gjorde henne ousägligt glad medan jag blev

motsvarande bedrövad. Där försvann mina drömmar om Berkeley. Men Gunvor var icke rådvill. Hon bestämde att hon skulle komma efter med babyn, som kom till världen 22 november. Hon döptes på annandag jul i Johannis Kyrka och tillbragte mesta tiden före avresan hos svärfars i Vinnö.

Ett aber var också att stipendiet stipulerade att stipendietiden skulle påbörjas inom året. Men det problemet löstes då det framkom att Gripsholm skulle avresa just nyårsafton. Det gick punktenligt. Men tänk om båten skulle blivit bara en dag försenad!

GUNVOR

CH. 4

Annorlunda blev det inte i Kalifornien. GUNVOR och den 9-månader gamla Karolina kom med flyg via Island och Pakistan och landade i Los Angeles där jag inväntade. Vi flög upp till San Francisco och

tog sen taxi till Berkeley och den lilla enrummare som jag ordnat på 2339 Bancroft. Det var inte stort men utan att klaga kom Gunvor igång i sin husmorsroll.

Det var bara ett rum att leva, äta och sova i. Det var intet stort att börja med men vi råkade både Gunvor och jag att komma från enkla förhållanden i Sverige så vi tyckte nog att vi trots allt kom igång. Karolina fick sina första bad i köket och på natten drog vi samman de två sängarna så det blev en dubbelsäng med plats för Karolina mellan oss.

Det var bara värdinnan, Mrs. Goldston och hennes man som tyckte att vi levde väl trångt i vår etta. De visade sin godhet i otrolig handling när de erbjöd mig att övertaga vaktmästarjobbet i huset medan de flyttade till ett annat vaktmästarjobb norrut. Det var för gott för att vara sant men vi flyttade över från en enrummare på baksidan i huset till en närmast trerummare på framsidan, från en

bakgård till utsikt mot San Francisco och Golden Gate.

Utan att tänka på det kom Gunvor att sättas i arbete. Huset bestod av 12 lägenheter inräknande den som vi bebodde. Dessa skulle städas och vara väl ordnade före studenter flyttade in för en termin eller mera. Gunvor blev en "mama-san" som alla kände och alla kom till.

Det blev ingen förändring i sakerma i och med vår flyttning en gata upp på Panoramic Way i oktober 1962. Dessförinnan hade vår andra dotter, Cecilia, kommit till världen på Alta Bates Hospital i Berkeley (21 juli). Hon bars med ömma armar från 2399 Bancroft höjden upp till 28 Panoramic Way. Här på Panoramic Way var det mera husenheter än lägenheter det var fråga om och eftersom ägarinnan, Mrs Geldert, bodde i en av enheterna var arbetet annorledes. Vi blev mera fristående och Gunvor blev tom Mrs Gelderts chaufför.

GUNVOR

CH 5

Så återkom vi till Skandinavien, nu till Danmark och Köpenhamn. Det var en superglad och supersnygg Gunvor som återkom. Och med sig hade hon två underbara flickor, Karolina och Cecilia, 12 och 5 år gamla. Och där stod jag!

Det blev den fortsatta husmorsgärningen för Gunvor. Det började på Dag Hammarsköldsallé, och sedan på Anemonevej i Hellerup, och sist i Holte på Malmosevej och Øverødvej. Den sista bostaden inköptes och där bodde vi till "vejs ende" och Gunvors bortgång 14 juni 2014.

I husmorsgärningen ingick att finna bostad för familjen och i samtliga fall - med undantag för Dag Hammarskölds allé - var det hon som fann bostäderna. Det enda jag behövde göra var att underteckna de olika kontrakten.

På Överödway trivdes vi alla fyra. Flickorna gick fram till studenten och lag slet i arbetet vid universitetet. Men det var Gunvors husmorsarbete som var grunden till allt vårt arbete. Vare sig det var fråga om gymnasiums- eller universitetsarbete följde hon med och utgjorde polen i arbetet. Ingen dag utan mat på bordet och ingen kväll utan bäddad säng. Vi var bortskämda alla tre utan att tänka på det. När de sedan blev gifta i Holte, hade de nog velat haft mama med sig. Nu blev det fråga om delat husmorsarbete, liksom också om utearbete för bägge.

Då Gunvor till sist gick hädan med sina sista ord, "Jag går nu", kunde hon säga till sig själv att hon hållit löftet att hon inte gift sig för att arbeta ute. Men sannerligen om hon inte

arbetat inne alla dagar - för dem hon
älskade.

Augusti 2016